

Grupp 1

FCI-nummer 313

FCI-standard på engelska/franska/tyska/spanska publicerad 1999-04-14

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 1992-03-26

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2020-07-23

NEDERLANDSE SCHAPENDOES

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för NEDERLANDSE SCHAPENDOES

Ursprungsland/ hemland	Nederländerna
Användningsområde	Vallhund
FCI-klassifikation	Grupp 1, sektion 1
Bakgrund/ändamål	Vid slutet av 1800- och början av 1900-talet förekom schapendoes över hela Nederländerna där det fanns beten och färhjordar. Herdarna värdesatte rasen för dess outtröttliga lust att arbeta och för dess lättlärdhet. Nederlandse schapendoes tillhör en vittomfattande grupp av långhåriga vallhundar med kraftigt bepälsade huvuden. Rasen är besläktad med bearded collie, puli, owczarek nizinny, old english sheepdog, briard och bergamasco. P. M. C. Toepel anses vara grundare av rasen. Under andra världskriget lyckades han få upp intresset för rasen. Mellan åren 1940 och 1945 rekonstruerades den då nästintill utdöda rasen schapendoes. Rasklubben bildades 1947 och 1952 erkändes rasen på dispens av Raad van Beheer (nederländska kennelklubben). 1954 skrevs standarden och registreringen påbörjades. Det slutliga erkännandet av rasen skedde 1971 och sedan dess har endast registrerade hundar använts i avel.
Helhetsintryck	Nederlandse schapendoes skall vara en lätt byggd hund med lång päls och en mankhöjd på 40–50 cm. Rörelserna skall vara fria och fjädrande. Rasen besitter en uppseendeväckande förmåga att hoppa.
Viktiga måttförhållanden	Kroppslängden (mätt från bröstbensknapp till sittbensknöl) skall något överstiga mankhöjden.
Uppförande/karaktär	Nederlandse schapendoes skall vara en normalt och harmoniskt byggd vallhund, till karaktären uppmärksam och modig. Rasen skall vara alert, vaksam, glad, livlig, vänlig och aktiv. Den är mycket tillgiven och trogen människor den känner. Nederlandse schapendoes är en vallhund som användes, och även i dag används, för att valla färhjordar. Eftersom fårbete huvudsakligen förekommer i lugna, avskilda områden av landet är det nödvändigt att rasen har stor uthållighet, rörlighet och snabbhet. Anlaget för att hoppa är viktigt liksom stor lättlärdhet och förmåga att arbeta självständigt. Rasen måste vara en typisk vallhund till temperament, kropps-konstitution och själ.
Huvud	Den kraftiga pälsväxten ger ett intryck av att huvudet är större, och i synnerhet bredare än vad det i verkligheten är.

Skallparti	
Skalle	Skallen skall vara nästan flat med måttligt markerad pannfåra och kraftigt markerade ögonbrynsbågar. Den skall vara tämligen bred i förhållande till sin längd. Bredden skall vara något större än avståndet från stop till nackknöl.
Stop	Stopet skall vara väl markerat men inte brant.
Ansikte	
Nostryffel	Nosryggen skall vara placerad något lägre än skallens överlinje.
Nosparti	Nospartiet skall vara kortare än avståndet mellan stop och nackknöl. Det skall avsmalna endast svagt, vara djupt och brett till avslutningen som skall vara endast svagt rundad.
Käkar/tänder	Sedd från sidan skall underkäken, även med munnen stängd, synas tydligt. Normalt utvecklat saxbett.
Kinder	Okbenen skall vara kraftigt framträdande.
Ögon	Ögonen skall vara ganska stora, runda och normalt ansatta. De skall vara placerade mer framåtriktade än åt sidorna. Ögonfärgen skall vara brun och inte ge intryck av att vara svart. Ögonvitorna skall endast vara synliga då hunden tittar kraftigt åt sidan. Uttrycket skall vara öppet, ärligt och livligt. Ögonformen, ögonfärgen och uttrycket är mycket utmärkande för rasen.
Öron	Öronen skall vara relativt högt ansatta och varken vara stora eller tjocka. De skall hänga fritt, men inte tätt intill skallen. De skall vara försedda med tillräckligt lång päls och vara rörliga, men får aldrig skjuta utanför huvudets kontur.
Hals	Halsen skall vara stark och torr och huvudet högt buret.
Kropp	Benstommen skall vara lätt, smidig och fjädrande.
Rygg	Rygglinjen skall vara något välvd över den starka och muskulösa länden.
Ländparti	Länden skall vara välvd, kraftig och muskulös.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara djup. Revbenen skall vara måttligt till välvda och nå långt bak.
Underlinje och buk	Underlinjen skall inte vara för uppdragen.

Svans	Svansen skall vara lång, väl bepälsad och ha fana. Sättet på vilket svansen bärs är karakteristiskt för rasen. I vila skall svansen hänga rakt ned. I trav kan den bäras ganska högt och svängande, något böjd, från sida till sida. Under galopp skall den bäras rakt utsträckt och under hopp används den definitivt som roder. När hunden är uppmärksam kan svansen ibland lyftas högt. Den får dock aldrig bäras styvt över rygglinjen.
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Det välvinklade framstället accentuerar förbröstatet.
Underarm	Frambenen skall vara raka med lätt benstomme.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara fjädrande.
Framtassar	Framtassarna skall vara ganska stora och fjädrande. Till formen skall de vara breda och ovala. Tårna skall vara tätt samlade. Trampdynorna skall vara tjocka och fjädrande med mycket päls mellan dem. Sporrar är tillåtna.
Bakställ	
Helhet	Bäckenet skall vara väl sluttande.
Has/hasled	Hasorna skall vara måttligt vinklade, låga och väl musklade.
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara korta. Sporrar är tillåtna.
Baktassar	Baktassarna skall vara ganska stora och fjädrande. Till formen skall de vara breda och ovala. Tårna skall vara tätt samlade. Trampdynorna skall vara tjocka och fjädrande med mycket päls mellan dem.
Rörelser	Under arbete använder sig nederländse schapendoes mer av galopp än trav. Rörelserna skall vara lätta, fjädrande och energibesparande. Rasen skall ha lätt för att hoppa och vända snabbt.
Päls	
Pälsstruktur	Nederländse schapendoes skall ha en tjock päls med tillräcklig underull. Pälsen skall vara lång, minst 7 cm över bakstället. Den skall inte vara slät utan lätt vågig. Utpräglat lockig, krusig päls är inte tillåten. Hårstråna växer mycket tätt. De skall vara fina och torra, men får aldrig vara silkiga. Där pälsen är lång tenderar den att stå ut i tofsar, vilket gör den omfångsrik speciellt på bakdelen. Rasen skall också ha en mycket kraftig hårtofs på huvudet liksom mustascher och skägg.
Färg	Alla färger är tillåtna. Mest eftersökt är blågrått till svart.

Storlek/vikt

Mankhöjd

Hanhund 43–50 cm

Tik 40–47 cm

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med cirka 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS Box 771, 191 27 Sollentuna
BESÖKSADRESS Rotebergsvägen 3, Sollentuna
TELEFONNUMMER 08-795 30 00
MEJLADRESS kansli@skk.se
WEBBPLATS www.skk.se

Stolt samarbetspartner sedan 1964